

GHID DE REDACTARE A TEZEI DE DOCTORAT ÎN DOMENIUL ISTORIE

Anexă la Regulamentul de organizare și desfășurare a programului de studii universitare de doctorat în Școala Doctorală de Istorie a Universității din București (ȘDI)

1. Cerințe generale obligatorii pentru acceptarea spre susținere a unei teze de doctorat.....	2
2. Standarde minimale necesare și obligatorii pentru conferirea diplomei de doctor în Istorie	3
3. Predarea tezei de doctorat	3
4. Verificarea tezei de doctorat și analiza similitudinilor	4
5. Dimensiunile și forma tezei de doctorat.....	5
6. Redactarea tezei de doctorat.....	6
7. Structura tezei de doctorat	6
7.1. Pagina de titlu (pagina de gardă)	6
7.2. Cuprinsul.....	6
7.3. Lista de abrevieri; lista ilustrațiilor, hărților și tabelelor.....	6
7.4. Conținutul tezei.....	7
7.5. Bibliografia	7
7.6. Anexe	7
7.7. Indice (Index).....	8
8. Modalități de citare a surselor în teza de doctorat	8
8.1. Sistemul clasic de citare (Academia Română).....	8
8.2. Trimiteri ulterioare la surse deja citate și traduceri	9

1. Cerințe generale obligatorii pentru acceptarea spre susținere a unei teze de doctorat

Teza de doctorat în istorie reprezintă rezultatul propriului efort de cercetare și de redactare, sub îndrumarea conducătorului de doctorat. Prin urmare, o teză de doctorat în istorie, indiferent de tema și de perspectiva abordată, trebuie să demonstreze:

- stăpânirea metodologiei științifice de cercetare;
- stăpânirea conceptelor științifice proprii istoriei și a perspectivei istorice de analiză și sinteză;
- efortul personal de învățare și de reflecție critică al autoarei/autorului
- contribuții originale la cunoașterea științifică în domeniu.

Teza de doctorat trebuie să precizeze clar:

- întrebările de cercetare la care își propune să răspundă (formulate cu noțiuni specifice istoriei și folosind o perspectivă istorică);
- informațiile care sunt utilizate pentru a găsi un răspuns, fie că sunt izvoare de arhive descoperite de autor, izvoare publicate de altcineva sau interpretări din lucrări de specialitate. Acestea vor fi descrise în detaliu și discutate;
- rezultatele analizei informațiilor istorice;
- contribuțiile personale originale la înțelegerea respectivei teme, precum și alte reflecții personale referitor la limitele și punctele tari ale lucrării.

Teza de doctorat trebuie să respecte principiile de etică academică și profesională, inclusiv cele privind plagiatul, încălcarea drepturilor de distribuție a creațiilor intelectuale etc. În acest sens, se va avea în vedere respectarea prevederilor și a principiilor subsecvente, aplicabile studenților-doctoranzi și conducătorilor de doctorat, prevăzute în:

- Legea învățământului superior nr. 199/2023;
- *Codul-cadru de etică și deontologie universitară*, aprobat prin HG nr. 305/2024.
- *Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară*, aprobat prin OMEd nr. 6869/2024;
- *Codul de etică și bună conduită în cercetare, dezvoltare și inovare al personalului CDI din organizațiile de cercetare. Domeniul: Științe sociale și științe umaniste*, aprobat prin OMEC nr. 6905/2025;

Citările în lucrare să fie strict justificate prin funcția lor de a argumenta sau detalia formulările proprii sau aprecierile referitoare la stadiul cunoașterii și al dezbaterilor de specialitate.

Teza de doctorat nu trebuie să includă fragmente extinse din documente istorice sau din publicațiile științifice. În măsura în care sunt necesare pentru argumentație citate lungi, de mai mult de aproximativ 20 de rânduri (extrase din izvoare narrative, documente oficiale etc.), astfel de materiale pot fi incluse în Anexe, cu respectarea eticii științifice și a legislației proprietății intelectuale. Fac excepție tezele axate explicit pe editarea unor izvoare istorice.

Proporția tuturor citatelor incluse în teză nu poate depăși 30% din totalul textului, excluzând notele, bibliografia și anexele.

2. Standarde minimale necesare și obligatorii pentru conferirea diplomei de doctor în Istorie

În vederea acordării titlului de doctor, conform prevederilor OMEC nr. 3018/2025 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea diplomei de doctor, este **necesară îndeplinirea** următoarelor standarde minimale:

1. minimum două articole științifice publicate în timpul stagiului de doctorat, fie în reviste indexate în bazele de date internaționale recunoscute pentru domeniul Istorie și studii culturale de către CNATDCU, fie în volume apărute la edituri cu prestigiu internațional recunoscute de CNCS sau la edituri cu prestigiu național recunoscute de CNCS (categoriile A sau B);
2. minimum două participări cu lucrări științifice la conferințe naționale/internaționale de profil cu comitet de program, participări dovedite prin programul conferinței;
3. doctorandul trebuie să fie prim-autor, iar lucrările publicate/comunicate trebuie să conțină rezultate din teza de doctorat;
4. teza de doctorat trebuie să conțină rezultate originale, relevante pentru domeniile Istorie și studii culturale, cu elemente de noutate față de stadiul cunoașterii în specialitate evidențiate în mod clar, obținute pe baza unor metode de cercetare avansată și cu respectarea standardelor de etică a cercetării, inclusiv a normelor în vigoare ale citării surselor și întocmirii referințelor bibliografice

În absența îndeplinirii cumulative a acestor standarde minimale, **nu poate fi inițiat procesul de finalizare a studiilor universitare de doctorat și de susținere publică a tezei de doctorat.**

3. Predarea tezei de doctorat

Predarea tezei de doctorat se realizează etapizat, în conformitate cu procedura internă privind finalizarea studiilor universitare de doctorat și cu documentele aprobate la nivelul IOSUD-UB. Acestea pot fi solicitate de la secretariatul Facultății de Istorie și sunt disponibile în secțiunea dedicată Școlii doctorale, pe www.istorie.unibuc.ro.

Într-o primă etapă, studentul-doctorand predă teza de doctorat în mod neoficial conducătorului de doctorat, în vederea lecturii și evaluării științifice preliminare. Forma de predare (tipărită, electronică sau ambele) este stabilită de conducătorul de doctorat.

Ulterior, conducătorul de doctorat efectuează verificarea tezei și inițiază procedura de analiză a similitudinilor prin intermediul sistemului antiplagiat instituțional. Raportul de similitudini este analizat de conducătorul de doctorat, comisia de îndrumare și integritate academică și directorul școlii doctorale, care formulează o rezoluție privind acceptarea tezei în vederea presusținerii, necesitatea unor modificări sau respingerea acesteia, potrivit procedurii în vigoare.

În urma unei evaluări favorabile (dacă este cazul), conducătorul de doctorat redactează

referatul/avizul de acceptare a tezei de doctorat în vederea organizării presușinerii.

Predarea oficială a tezei de doctorat are loc la Secretariatul Școlii Doctorale de Istorie, împreună cu documentele aferente, inclusiv referatul de acceptare al conducătorului de doctorat, declarația pe propria răspundere privind originalitatea tezei și respectarea normelor de etică și calitate, precum și celelalte documente prevăzute de procedura internă. În această etapă, teza este depusă atât în format tipărit, cât și în format electronic.

Teza de doctorat se depune în următoarele forme:

- a) **în formă tipărită**, cu paginile numerotate începând cu prima pagină de text propriu-zis, imprimată față-verso, pe format A4. Exemplarele depuse la școala doctorală în vederea susținerii publice vor fi legate în coperti cartonate, iar exemplarele remise membrilor comisiei de doctorat pot fi spiralate;
- b) **în formă electronică**, în format editabil și PDF, într-un singur fișier care include pagina de titlu și anexele. Fișierul este transmis atât pe suport optic, cât și pe adresa de e-mail a școlii doctorale. În situația în care dimensiunea fișierului nu permite transmiterea prin e-mail, acesta poate fi transferat prin alte mijloace electronice securizate, cu transmiterea unui link de acces nepublic. Denumirea fișierului va respecta structura stabilită de școala doctorală.

În cazul în care, ca urmare a analizei raportului de similitudini, au fost solicitate modificări ale tezei, studentul-doctorand va depune o listă detaliată a modificărilor operate față de versiunea analizată inițial, în conformitate cu formularul aproba

4. Verificarea tezei de doctorat și analiza similitudinilor

Conducătorii de doctorat au obligația de a asigura respectarea standardelor de etică și deontologie profesională și de a preveni situațiile de plagiat sau alte abateri de la buna conduită academică în tezele de doctorat elaborate sub îndrumarea lor.

În acest scop, înainte de redactarea referatului de acceptare a tezei de doctorat, conducătorul de doctorat efectuează o verificare preliminară a tezei, utilizând resurse Open Access, instrumente informatice disponibile sau alte mijloace adecvate, cu rol orientativ și preventiv

În vederea inițierii procedurii instituționale de analiză a similitudinilor, studentul-doctorand depune teza de doctorat, pe bază de cerere, la secretariatul școlii doctorale, în format electronic, în conformitate cu prevederile procedurii privind finalizarea studiilor universitare de doctorat. Teza este depusă într-un singur fișier, care include pagina de titlu, cuprinsul, bibliografia și anexele, și este însoțită de declarația pe propria răspundere privind originalitatea conținutului tezei și respectarea standardelor de etică și calitate.

Secretariatul școlii doctorale transmite teza, prin intermediul structurilor administrative abilitate ale Universității din București, către Serviciul Doctorat, Abilitare și Integritate, în vederea realizării analizei de similitudini, utilizând un program recunoscut de CNATDCU, incluzând componenta de analiză a utilizării inteligenței artificiale, conform reglementărilor în vigoare.

Raportul de similitudini este generat și transmis, în termenul prevăzut de procedura instituțională, către directorul școlii doctorale, conducătorul de doctorat, studentul-doctorand și secretariatul școlii doctorale.

Analiza și interpretarea raportului de similitudini sunt realizate de către conducătorul de doctorat, membrii comisiei de îndrumare și integritate academică și de către directorul școlii doctorale sau persoana desemnată de aceasta, anterior presușinerii tezei de doctorat. Evaluarea se realizează în raport cu standardele prevăzute în Ghidul național privind redactarea tezelor de doctorat și cu legislația în vigoare.

În urma analizei raportului de similitudini, se completează rezoluția asupra raportului de similitudini, care poate avea ca rezultat:

- a) acceptarea tezei în vederea presușinerii;
- b) solicitarea unor modificări minore sau substanțiale ale tezei, cu reluarea parțială sau integrală a procedurii;
- c) neacceptarea tezei în vederea presușinerii, în situația constatării existenței unor elemente constitutive ale plagiatului, în sensul legii.

În cazul în care analiza raportului de similitudini confirmă existența unor suspiciuni întemeiate de plagiat, directorul școlii doctorale inițiază analiza situației în cadrul consiliului școlii doctorale, cu respectarea procedurii instituționale. În situațiile prevăzute de lege, cazul este înaintat Comisiei de Etică a Universității din București, care decide asupra măsurilor și sancțiunilor aplicabile.

Pe întreaga durată a procedurii de verificare și analiză a similitudinilor, toate persoanele implicate au obligația de a respecta confidențialitatea informațiilor și de a proteja dreptul la imagine și la prezumția de bună-credință a studentului-doctorand, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

5. Dimensiunile și forma tezei de doctorat

Teza de doctorat prezentată pentru susținere în cadrul Școlii Doctorale de Istorie trebuie să aibă o dimensiune minimă de **100.000 de cuvinte**, reprezentând textul propriu-zis al lucrării, inclusiv notele și lista bibliografică. Conducătorul de doctorat are dreptul de a stabili, în funcție de specificul temei și al abordării metodologice, o limită maximă a dimensiunii tezei.

La această limită minimală se adaugă în mod obligatoriu **aparatură critică al tezei**, respectiv lista de abrevieri, anexele (glosare, tabele, hărți, ilustrații, extrase extinse din izvoare istorice, documente, imagini sau alte materiale relevante) și indexul. Pentru aceste componente nu se stabilește o limită de volum.

Teza de doctorat va fi redactată utilizând fontul **Times New Roman**, corp **12**, pe pagini de format **A4**, cu margini de **2,54 cm** pe toate laturile. Spațierea textului va fi de **1,5 rânduri**, iar primul rând al fiecărui paragraf va fi aliniat cu **1,27 cm**.

Notele vor fi redactate cu font **Times New Roman**, corp **10 sau 11**, respectiv cu unul sau două puncte mai mic decât corpul textului principal. Notele pot fi plasate fie în subsolul paginii, fie la finalul fiecărui capitol, fiind recomandată utilizarea notelor de subsol. Numerotarea notelor se va realiza automat, cu cifre arabe, reluându-se de la **nota 1** la începutul fiecărui capitol.

Citatele inserate în textul tezei se supun unor reguli distincte de redactare. Citatele scurte sunt integrate în textul curent, cu respectarea normelor de citare. Citatele care depășesc **trei rânduri** vor fi redactate într-un paragraf separat de textul principal, sub formă de **block-text**,

utilizând un corp de literă inferior celui al textului principal (corp **11 sau 10**), fără ghilimele, cu păstrarea trimiterilor bibliografice corespunzătoare.

6. Redactarea tezei de doctorat

Teza de doctorat trebuie să respecte normele actuale de redactare în limba română, stabilite de Academia Română, inclusiv utilizarea corectă a diacriticelor (ă, î, â, ș, ț), conform ortografiei în vigoare, precum și regulile gramaticale, lexicale și de sintaxă. Textul tezei nu trebuie să conțină erori sistematice de limbă sau exprimare care să afecteze claritatea, coerența și rigoarea științifică a demersului doctoral.

Tezele de doctorat redactate într-o limbă de circulație internațională trebuie să respecte normele lingvistice, stilistice și academice specifice limbii respective, potrivit uzanțelor internaționale ale domeniului de cercetare.

Studentul-doctorand are obligația de a delimita clar și explicit contribuțiile și opiniile personale de informațiile, interpretările sau formulările preluate din izvoare istorice, din literatura de specialitate sau din lucrările altor autori, cu respectarea riguroasă a normelor de citare și a standardelor de etică și integritate academică.

7. Structura tezei de doctorat

(1) Teza de doctorat va avea o structură clară, coerentă și unitară, adecvată domeniului Istorie, și va cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

7.1. Pagina de titlu (pagina de gardă)

Pagina de titlu a tezei de doctorat va cuprinde, în principiu, următoarele informații:

- denumirea instituției la care este înmatriculat studentul-doctorand (Universitatea din București, Facultatea de Istorie), precum și denumirea Școlii Doctorale de Istorie;
- tipul doctoratului și domeniul tezei, formulate ca „doctorat științific în domeniul Istorie”;
- prenumele și numele autorului;
- titlul tezei de doctorat;
- gradul universitar, prenumele și numele conducătorului de doctorat.

În cazul tezelor elaborate în cotutelă, pagina de titlu poate fi completată cu informațiile suplimentare solicitate de instituția parteneră, în conformitate cu reglementările acesteia, fiind obligatorie menționarea ambelor instituții.

7.2. Cuprinsul

Cuprinsul va fi plasat la începutul lucrării, imediat după pagina de titlu, și va reflecta fidel structura tezei. Lista anexelor va fi inclusă la finalul cuprinsului.

7.3. Lista de abrevieri; lista ilustrațiilor, hărților și tabelelor

Aceste liste vor fi prezentate distinct, acolo unde este cazul, și vor permite identificarea clară și rapidă a elementelor utilizate în teză.

7.4. Conținutul tezei

Conținutul tezei poate fi structurat în părți, capitole și subcapitole. Teza va include în mod obligatoriu o **Introducere** și **Concluzii**. Introducerea trebuie să asigure explicitarea cadrului general al cercetării și va cuprinde, în mod obligatoriu:

- prezentarea problematicii lucrării, cu formularea clară a principalelor întrebări de cercetare și/sau a ipotezelor centrale;
- stadiul cunoașterii, incluzând o prezentare sintetică a cercetărilor anterioare relevante și a cadrului teoretic și conceptual;
- descrierea și analiza preliminară a surselor primare disponibile pentru cercetare;
- prezentarea metodelor utilizate în cercetare și/sau pentru testarea ipotezelor, însoțită de o analiză critică a relevanței și limitelor acestora.

Concluziile tezei vor cuprinde o sinteză și o analiză a principalelor rezultate ale cercetării, cu raportare explicită la întrebările de cercetare și ipotezele formulate în introducere, precum și o evaluare a relevanței și contribuției rezultatelor proprii la domeniul de cunoaștere în care se înscrie teza.

7.5. Bibliografia

Teza va cuprinde, în mod obligatoriu, o listă bibliografică finală, care va include toate sursele și numai acele surse la care se face trimitere în notele de subsol ale textului. Bibliografia trebuie să fie coerentă, omogenă și lizibilă, fiecare element fiind clar delimitat.

Se recomandă structurarea bibliografiei în două secțiuni principale:

a) **Surse primare**, grupate în:

- a. izvoare nepublicate (fonduri arhivistice, manuscrise etc.);
- b. izvoare publicate (ediții critice de documente, texte narative, presă de epocă etc.);

b) **Surse secundare**, incluzând lucrările generale și de specialitate utilizate în procesul de documentare și redactare a tezei.

Nu se recomandă organizarea surselor secundare pe domenii tematice. Enumerarea referințelor se va face în ordine alfabetică după numele autorilor sau, în cazul publicațiilor anonime ori cu mai mult de trei autori, după primul cuvânt al titlului. Pentru lucrările aceluiași autor, ordonarea se va realiza fie alfabetic după titlu, fie cronologic, după anul apariției, utilizându-se un singur criteriu în mod consecvent.

Elementele de citare vor respecta ordinea și normele specifice tipului de publicație (volume, capitole în volume colective, articole de revistă, documente electronice), în conformitate cu uzanțele academice ale domeniului Istorie.

7.6. Anexe

Anexele pot include glosare, tabele, hărți, ilustrații, extrase extinse din izvoare istorice și alte materiale relevante pentru cercetare.

7.7. Indice (Index)

Teza va include un indice de nume proprii, care poate fi generat automat în etapa de tehnoredactare.

8. Modalități de citare a surselor în teza de doctorat

Având în vedere diversificarea practicilor de redactare academică, inclusiv ca urmare a utilizării instrumentelor electronice de editare, sistemul de citare utilizat în teza de doctorat este stabilit de comun acord de către conducătorul de doctorat și studentul-doctorand. Sistemul ales trebuie să fie coerent cu structura și organizarea listei bibliografice finale.

Pot fi utilizate, cu titlu de exemplu, următoarele variante:

- sistemul autor–an–pagină (de tipul: Ionescu, 1997: 42), care presupune ordonarea cronologică a lucrărilor aceluiași autor în bibliografia finală;
- sistemul autor–primul cuvânt din titlu–pagină, care presupune o bibliografie ordonată strict alfabetic.

Indiferent de opțiunea adoptată, principiul fundamental al redactării referințelor este **consecvența internă**. Astfel, pe parcursul întregii teze se va utiliza un singur stil de citare, un singur format și un singur sistem de trimitere bibliografică, fără alternări sau combinații între sisteme diferite.

8.1. Sistemul clasic de citare (Academia Română)

În cazul utilizării sistemului clasic de citare prin note, trimiterile la lucrările indicate în lista bibliografică se vor realiza după cum urmează:

- Volume științifice și monografii.** Ordinea elementelor citării este: Prenume Nume, *Titlul și subtitlul volumului* (în italice), ediția (opțional), locul publicării, editura, „colecția” (opțional, în ghilimele), anul publicării (urmat, facultativ, de anul primei ediții, indicat în paranteze drepte), numărul volumului (t.; opțional), p./pp. (pagina sau paginile citate).
- Studii sau capitole în volume colective, acte de colocvii etc.** Ordinea elementelor citării este: Prenume Nume, „Titlul studiului” (în ghilimele), în Prenume Nume coordonator(i), *Titlul volumului* (în italice), locul publicării, editura, „colecția” (opțional), anul publicării, p./pp. (pagina sau paginile citate).
- Articole din reviste științifice.** Ordinea elementelor citării este: Prenume Nume, „Titlul articolului” (în ghilimele), *Titlul revistei* (în italice), nr./no. (numărul revistei), luna și anul apariției, p./pp. (paginile de început și de sfârșit ale articolului).
- Documente electronice.** În cazul documentelor consultate în format electronic, citarea va include, pe lângă elementele clasice (autor, titlu, locul și anul publicării), indicarea

versiunii consultate (de exemplu epub, pdf). Pentru lucrările consultate exclusiv online se va indica URL-ul. Data consultării se menționează doar atunci când este solicitată expres de editor sau de conducătorul de doctorat. În cazul documentelor fără paginare, se vor indica titlul secțiunii, capitolul sau alte elemente de identificare relevante.

8.2. Trimiteri ulterioare la surse deja citate și traduceri

În cazul citărilor succesive ale aceleiași surse, se vor utiliza formule consacrate:

- *Ibid.* sau *Ibidem* – pentru reluarea integrală a referinței din nota imediat anterioară;
- *Ibid.*, p. ... sau *Ibid.*, pp. ... – pentru indicarea unor pagini specifice din aceeași sursă.

În situația în care trimiterea se face la o lucrare deja citată, dar care nu apare în nota imediat precedentă, se va utiliza formula *op. cit.*. În cazul titlurilor lungi, acestea pot fi abreviate la primele elemente, urmate, după caz, de puncte de suspensie.

În ceea ce privește traducerea utilizată în textul tezei, dacă acestea aparțin studentului-doctorand, acest lucru va fi indicat explicit, fie în paranteze drepte după citat, fie în nota de subsol, sub forma [tr. n.]. În cazul existenței unor traduceri publicate în limba română, se recomandă utilizarea acestora, cu indicarea ediției. Neutilizarea unei traduceri existente și realizarea unei noi traduceri de către doctorand trebuie justificată explicit în teză.

Deciziile privind traducerea citatelor sau păstrarea acestora în limba originală se vor lua în funcție de obiectivele și specificul cercetării, de comun acord cu conducătorul de doctorat.